

NEUBE AMA MAITE ZANARI

¡Ze izen samurra dan, Ama!
Euskaldun garbi garbia!
Gaur kantau dagidan, betorkit,
Lira bat ondo jarria;
Seme on batentzat dalako
Atsegiñ emongarria,
Dalako Amaren izena,
Gozoa, zelan ezia
Dalako Ama bizitea
Zorion guztiz andia,
Agaitik negarrez bizi da
Ama ill bajako ume guztia.

Aditu bertsuok arduraz,
Egia dalako nik diñodana,
Izan bik bizia emonik
Mundura etorten gara;
Aitaren aldean maitetzen
Bakigu nor jakun Ama,
Bakigu choriak umerik
Largetan ez dakiala,
Ta ¿nondik jakin legi Amak
Urrintzen ardura бага,
Ichirik echean negarrez
Bere biotzeko biotz laztana?

Nozbaiten motel aurkituta,
Kumatik artutakuan,
Laztancho samurrak emonaz
Arpegi larrosazkuan;
Ta irriz, ta barrez, barriro,
Umea asitakuan,
¡O! ze poz parebagakoa
Amachok daukan orduan!
Bardiñik eziñ leikelako
Billatu iñok munduan;
Obea bearko jaritsu,
Ill eta, zerura igo-takuan.

Umeetan, Amaren kantuak,
Aiñ dira aiñ gogokuak,
Orainche gizaldi erdi bat
Nik bere entzunikuak;
Alperrik sortzen dauz indarrez
Intz onak nire buruak,
Bein bere ez dira Amaren
Berbakaz bardintzekuak,
Arenak zergaitik eurenez
Zirean urtenikuak;
Errayen errai ta erditik,
Errezto, eroso, erne-takuak

Benetan, dontsua benetan,
Umeetan Ama dozuna,
¡O! zeñek leukeken lurrean
Aldi on zuk daukazuna!
Amacho zurea dalako
Gabetan bere eguna,
Echatzu aren arpegia
Sekula zuri illuna,
Ez otza, ez motza, biotza,
Apatza, malatsa ta bai, biguna,
Zergaitik zaituan bertako
Bizia odol ta frutu kutuna.

¡Ai! baña, nik galdu neban ta
 Alako maitetzallea,
 Gaur bere miñez gomutetan
 Dot jo! dot, bere illtea!
 Burutik ezin aldendu dot
 Beraren agur tristeia,
 Lapur bat legeche eldurik,
 Agana Eriotzea,
 Norgaitik gaur dauka oetzat
 Lurpean arren echea,
 Ta arima benturaz penetan
 Garbitu artean dago tristeia.

Ezkutau egizu Jaungoiko
 Zuzena ezpata mea,
 Ezarri Garbilekurantza
 Samurra begiraunea,
 Ta bertan, garretan, erretan,
 Badago Ama nirea,
 Balio bekio jo! zure
 Odola, Jesus maitea!
 Nik bere gozadu dagian
 Zeruan zure bakea,
 Amaren obira joan da
 Errezau gura dot Aita-Gurea.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Aramayon, 1893-ko Zemendiko illean.

